

BESTRIJDING VAN HET „VUUR” IN ESCHDOORNS

DOOR

DINA SPIERENBURG

Een algemeen voorkomende ziekte, is het „vuur” in Eschdoorns, waarover, nu de Acers zeer algemeen in verschillende gemeenten gebruikt worden om de door de iepenziekten gestorven iepen te vervangen, geregeld klachten inkomen bij den Plantenziektenkundigen Dienst.

De ziekte openbaart zich meestal het eerst als een kleine, donkere plek op de plaats, waar een tak uit den stam komt. Deze plek wordt grooter, breidt zich uit om de geheele inplantingsplek van den tak, die daardoor van den toevoer van voedsel en water afgesneden wordt en sterft. De plek zelf zinkt in, barst soms, en geeft het typische beeld van een „kanker”wond. Spoedig komen er meerdere zieke plekken op den stam en hooger in de takken.

Ook op kwekerijen komt de ziekte veel in de Acers voor. Enkele Acersoorten, o.a. de nu in steden veel gebruikte *Acer pseudo-platanus* en vooral dan als deze boomen op zandgrond gezet worden, zijn zeer vatbaar voor het „vuur”. De ziekte wordt veroorzaakt door de zwam *Nectria cinnabarina* (TODE) FR. De zwam leeft inwendig in het hout dat daardoor verkleurt. Op de afstervende en doode takken en stamgedeelten komen de bekende roode puntjes, sporenhoopjes, voor de praktijk het typische kenmerk van het „vuur”.

Het vuur, ook in andere boomen, wordt op dezelfde wijze bestreden als kanker, nl. door de aangetaste plekken zeer royaal tot op het gezonde weefsel uit te snijden, en de wonden daarna te dekken met teer of met vruchtboomcarbolineum 50 %. Dit middel werd ook bij de Acers toegepast, doch bleek op den duur, vooral bij zeer vatbare soorten, niet te voldoen.

Op aanraden van den heer P. LOMBARTS, boomkweker te Zundert, heeft men indertijd bij de zeer ernstig door het vuur aangetaste *Acer pseudo-platanus* in de gemeente Eindhoven, waar die Acer in veel straten was aangeplant, aan de „uitsnijd-methode” eenige bespuitingen toegevoegd, die zeer goed voldaan hebben. Sedert dien wordt door den Plantenziektenkundigen Dienst die bestrijdingswijze altijd aangeraden. Daar ze nog niet voldoende algemeen bekend is, leek het mij gewenscht ze hier te vermelden.

De behandeling is als volgt:

1. Voordat aan de zieke boomen iets gedaan wordt, moeten deze bespoten worden met Bordeauxsche pap ($1\frac{1}{2}$ % kopervitriool + 1 % kalk); dit om te voorkomen, dat eventueel zich verspreidende sporen gaan kiemen.
2. De wonden insmeren met vruchtboomcarbolineum, 50% in den zomer; 100% in den winter.
3. Zakken rondom den stam leggen en de zieke plaatsen tot op het gezonde weefsel uitsnijden. Het opgevangen uitsnijdsel en de afgesneden doode takken worden verzameld en verbrand.
4. Wonden insmeren met 10% vruchtboomcarbolineum.
5. Na het opdrogen der wonden worden deze afgedekt met koolteer en de behandelde plaatsen worden nog eens bespoten met Bordeauxsche pap.
6. In het vroege voorjaar en in het najaar worden alle boomen, die van de gevreesde ziekte te lijden hebben gehad, weer bespoten met Bordeauxsche pap. Het is gewenscht deze bespuiting af en toe te herhalen, omdat de boomen dan bedekt blijven met een laagje Bordeauxsche pap, wat, hetgeen reeds onder 1 staat, den zwamsporen het kiemen belet.
7. Het verdient aanbeveling, vooral in streken, waar het vuur veel optreedt, gezonde boomen in de behandeling mee te betrekken (als voorbehoedmiddel).

Het toepassen van het bovenstaande lijkt bewerkelijk, maar als men met eenige werklieden in de stad ermee bezig is, blijkt dat heel erg mee te vallen.

UIT DE BUITENLANDSCHE LITERATUUR

CHRYSOCLISTA ATRA HAW. = BLASTODACNA PUTRIPENELLA

AAN APPELS

Daar dit insect ook in ons land schade aanricht is het van belang kennis te nemen van wat daarover door Mary Miles, in *The Apple Pith Moth* in het *Journ. o. the Min. o. Agric.*, XLIV, 2, Mei 1937 wordt medegedeeld.

De door dit insect aan appelboomen aangerichte schade is gemakkelijk te onderkennen. De rupsjes voeden zich met het binnenste der groei- en vruchtscheutjes en vernielen in korten tijd het binnenste houtweefsel. De bladeren verwelken, verschrompelen en worden spoedig bruin. De bloesems der aangetaste bloeischeuten sterven af vóór het opengaan, of de geheele bloeiwijze verwelkt na de vruchtzetting. De aantasting zelf heeft in den nazomer plaats, maar het vernielende werk bemerkt men pas in